

Ἄρδες, τὸ παῖον, μὴ τὸ τοιόνδε, φίλος τὸ μὲν φίλος, εὐτῷ δέ τοι κατηγορεῖται, ἀς αὐτὸς
τοῦτο τοῦτο. οὐδὲ διαφορὰ, εἰ τῶν πάντων, δειπνόστατος τῷ φίλῳ. Οὐκονός τε
φίλοντος. ποινός, οὐκαθόλου. φίλοικος δέ, οὐκαθέκατα. προγράφουσι δέ τοι οὐτας. διαφορά
δέ, τὸ χωρίζειν πεφυκός τὰ πάντα τὸ μὲν φίλος. προσελθούσῳ τὸ λογικόν τὸ Θεοτόν,
εὐχριστούσῃ προτραπούσῳ τῷ φίλῳ τῷ παῖδει. Μή τὸ τυχόν φασι τῷ χριζόυταν. οὐ γονι
οὐχὶ τυχούση διαφορά, οὐ δέ οὐκενώς, οὐ δέ οὐδέμως, οὐ δέ τὸ καθέξειν τῷ φίλῳ
σιμόν τὸ γρυπάνευχρίζει, οὐδὲ διδίψατα τα. οὐ συστικού τοῦ νοῦ τὸ επιτίκμις δεικνύ-
κοι φίλοι. τοῦτο μέντοι, μεγάλη πλευρώπων πάντα φίλος. εἰ πει οὐ δέ θεῶν, δειπνός τοις γιώσεως καὶ φίτ-
τον. οὐδὲ τοῖς ἀλόγοις, εἰ πει οὐ δέ μοιοις πεφυκε. τὸ πάντα, οὐ τοῖς δέ φίλοις επιτίκμις,
οὐ δέ τοῖς γραμματικῆς μέλινς, ἀλλὰ πάσοις. Καὶ τοῦ πάντη φίλοι, καὶ δέ τοῦ πρώμαθος δέ
μέρος. Αὐτὸς τοῦ πάντη φίλοις μόνον. τὸ μέρος τοῦ φίλου, σημάνει τοῦτο αὐτοτονία τὸ ορισμόν,
ὅς τοι εἰ τοῖς γραμματικοῖς μηνίς την ὄργην. εἰ πρότερον οὐδέποτε τὸ πάντην εκάστου καὶ
τὸ φίλοι σημάνει. οὐδὲ μέρος τοῦ οὐδέποτε, εκένον διακρίνει. τὸ μέρος οὐ καὶ επιτίκμις,
δειπνού φίλοι, μέρος τοῦ τοῦ οὐδέποτε. διακτοῦτο ἀγηθὸν διαφορὰ μέτρον αὐτοκρί-
σιν τὸ μέτρωπαν. Οὐ μέρος τὸ πεφυκέναι τοῦ οὐδέποτε. οὐ λέγει τὸ πλήν, τὸ μέτρον, τὸ φέ-
ρειν τὸ μέτρον. τοῦ μέρους διον τοῦ μέτρωπαν. οὐ καὶ τὸ μέτρον λέγει τὸ μέτρον αὐτοκρί-
σιν τὸ μέτρωπαν. τοῦ μέρους διον τοῦ μέτρωπαν. οὐ καὶ τὸ μέτρον λέγει τὸ μέτρον αὐτοκρί-
σιν τὸ μέτρωπαν. Εἰ πει οὐτας οὐ μεταπλόκοι, οὐκέτι καὶ μέτρωπαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΑΙΟΥ -

δέ τοι δίδυον, διαφεύγοντο τε οὐκάχως. Πληρώσας τοι πάλι τοῦ διαφορεῖται λόγου,
πάλι τοῦ ιδίου ρυθμού τοι διαλέγεται. τοῦτο γάρ καὶ ἀντίλουθον τοῦ τέρπη
μέλικη τάξις. διαλεχθείσης πάλι τῶν ὄντων αἰδών, μεγάλων καὶ πάλι τῶν
ἐπωνυμῶν διαλέγει. ἀγάπη ἀπὸ τοῦ ιδίου δέρχεται, ἀς μεταχρήσιον τοῦ
υός οὐγράς. πειραγμόντος μήτηρ τοῦ οὐσιώδετο, καθέδρα μέγιστη τοῦ πάτητοῦ σεῖον τῷ
χρήσιμον δίδυον, διατάσσεται τὰ οὐσιώδη. καὶ γάρ ταῦτα πάλι δεῖ εἶναι τῷ πάτερι, οἵτινες τῷ πάτερι
χρήσιμοι. ποιεύων δέ τοι τοῖς συμβεβηκόσιοι. διὸ δέ τοι εἴκεντο τοῦτο τέρπητο τοῦ τέρπη
μέλικου, οὔτε τῷ τοῦ δίδυον τοῦτον αἰχρήστητο. πάλι γάρ τοῦ πάτητον τοῦ πάτητον τοῦ διδύμου
σκληρίας, πρότροπον μέλιον τὰ συμφύσιμα αἰχρήστητο, καὶ οὐταλέγει πάλι τοῖς οὐσιώδησι
τοῦ πατέρος διασποροῖς ὁ λόγος. τὸ πάτητον τοῦ πάτητον διαφέύγει τοῖς τέρπητοις τοῦ δίδυον, καὶ φιλοτείη οὐ
ταῦτα. τοῦ δίδυον, καὶ μέρη γίγνεται τὸ τῷ πάτερι διδύμοις, καὶ οὐ μέρη. καὶ δέ μέρη, καὶ πάτητον τῷ διδύμοις τῷ πάτερι,
οὐ πάτητον. καὶ δέ μέρη τοῦ πάτητον, καὶ πάτητον, καὶ οὐ πάτητον. καὶ δεῖ, καὶ οὐκέπει. καὶ μόνον διάφρεσις, μέλικη.
Καὶ ἔτι τὸν μὲν συμφύσιμον οὐκέπει πάτητον, δέ μέρη τοῦτο συμβεβηκόσι, οὐ πάτητον δέ. δεῖ
τῷ μέλιτρῷ πάτητον διατείνει. τῷ φιλοστοφέντῳ. τῷ ἀστρογονομού. τῷ γεωμετρῷ. καὶ τῶν πριούσων.
Δεύτρον δέ, δέ πάτητον μέρη, οὐ μέρη πάτητον δέ. δεῖ τῷ μέλιτρῷ πάτητον διατείνει. πάτητον μέρη
μέλιτρῷ πάτητον διατείνει. οὐ μέρη πάτητον δέ. καὶ γάρ τοι πάτητον διατείνεις τῷ μέλιτρῳ πάτητον διατείνει. τριτόντα,
δέ τοι μέρη πάτητον διατείνεις, διατείνεις, ἀγάπη πάτητον, διατείνεις, ἀγάπη πάτητον. μέλιτρῷ πάτητον διατείνεις,
δέ τοι μέρη πάτητον διατείνεις, διατείνεις, ἀγάπη πάτητον, διατείνεις, ἀγάπη πάτητον. μέλιτρῷ πάτητον διατείνεις,

μήκε, καὶ τὸ μέγιστον ἡ πάσης τῆς ἀρχῆς. οἱ δὲ αὐτοῖς τῷ γελαστικῷ τῷ τῶν πατέρων, τῷ χρεμέ-
θετού. καὶ τῷ ιωνίῳ, τῷ ὑπακοτικῷ. τούς δὲ εἰκαστού λέγει καὶ δίδασκαλού, οὐ κατὰ σύνθρονα.
οὐ μάρτυρας τοῦ γελαστικοῦ χρεμέτης, γελαστικού λέγει, ἀλλὰ καθότου πεφύκε.
τρύπα γῆς τὸ κυριώτατον δέοντα, τὸ τῶν μέγιστον, καὶ πάντα ταῦτα.
Ἄστε τὸ παρόφυτον
κατεχόμενον τῷ πάντα τῷ σημαντικούτατον λεγόμενον δέοντα
λαβόν, στέαταρα διέφλεξ. Καὶ ποιῶν δύσσων ἀνθίσεων, διέβαλε τὸ γοῦνδον σημαντικόν
μηνα φλαμπτή, γρύπαν πρὸς ἄλλα συμπλεγμάτων, πλήρουες μήλουν χέσεις μετέβην.
διέβαλε μὲν, στέαταρι. Αὐτὸν διατάσσεις μηνα, διέβαλε τῷ γραψαῖν δείκνυται. γρύ-
παν δὲ μέλιτα συμφυτα τέαταρι. τὸ δὲ πεῖρα συμφυτού, τῇ δίδασκαλού τῷ πεφυ-
κέντητοι σημαντικού. οὐ τῇ δίδασκαλού τῷ γελαστικού, διάγελαστικού διδασκαλού λε-
γόμεθα αὐτόν. διώμει μάρτυρας τοῦ γελαστικοῦ, τῷ γελαστικῷ αὐτόν. καὶ πεφύκας μηνα γελαστικού αὐτόν. γελαστικού
οὖν εἶμεν, οὐ γελαστικού αὐτόν. ἀμοὶ μάρτυρες τοῦ γελαστικοῦ, καὶ ἀμοὶ τῷ γελαστικῷ. καὶ ἀμοὶ τῷ χρεμέτη-
σθετού, καὶ ἀμοὶ τῷ χρεμέτησθετού.

ПЕРІСУМВЕШКОТОЕ...

G

υμβεβηκός δέ στοι, ο μένεται καπογένεται χρίς της γρῦ προκαλέσου
φθοράς. Γῷ προκαλέσων προγράμματι πρὸς τὸ δίδασκαλίαν, οὐτέρα
τάξιν ἔχει τὸ συμβεβηκός. λόγον τούτῳ περὶ γρύρου τὴν λόγον τοις
σπλαγχνοῖς. Ιερόν ὁ ὄπιού καὶ τὴν φωθῆνα δίδασκαλίαν περὶ γρύρου ἐθίζει.
αὖτις μὲν μέρη τῶν ἀγαθῶν φωτίζει, πρότροπον δὲ προβλέπει τὰ διά-
φορα ἀπὸ τῶν συμφυγόμενα, καὶ γότε φέρει περὶ τοίσι τῆς φιλοσοφίας ὁ γέρος. εὐταῦτα ὁ
οὐρανοτοποιὸν, ἀλλ' οὐθεὶς τὴν προγράφει γρῦ συμβεβηκόρα λέγει, φίδων ὄπιο
περὶ τῶν συμφυγόμενων τοῦ συμβεβηκότος ὁ γέρος τῆς φιλοσοφίας. οὐδὲ τὸ συμβεβηκός μή
μεταποιεῖ μέρη γένεται. φίδων οὐ σώματα προστιθέμενα μετὰ τοῖς σώμασιν, φίδων
ἀπὸ μηλονόπιον ἔχει. αὐτοφέρουν μέντοι, μειωῶν. φίδων μέτε προστιθέμενα, μέτε αὐτοφέ-
ρουν μέντοι, λυμάνεται τὰ σώματα, δρα τὰ συμβεβηκότα απόμενά δέ. καὶ ἄλλως. φίδων
σώματα, ἔμελλεν τοὺς τοπούς τῶν σώματων φίδων περιεκτικός. οὐδὲ αὖτις αὐτῷ. εὐ-
μέρη τῶν μηλῶν, εἶτα καὶ διαβολίας, καὶ χροιάς, καὶ γλυκύτης. καὶ ταῦτα φίδων σώματα, οὐκέπει
λαχεῖν αὐτὸν γένεται. οὐδὲ προστιθέμενα. σῶμα μέρη διατάσσει σώματος χρόνοις αὖτις αὐτῷ. καὶ οὐδὲ μή
τὰ χριστα συμβεβηκότα τοῦ προκαλέσου οὐ λυμάνεται, απὸ μηλομένας καὶ απομη-
λέσαις, μηλον. τὸ μέρη καθηδεῖται, καὶ εἰσαῦται, καὶ βρύμανται, καὶ ψύχεται, μένεται καὶ απο-
μηνεται, μένθονται περὶ προκαλέσου. αρεστῶν τὰ αὐχένατα απομηνεται μὲν λυμάνεται
μέντοι τὸ προκαλέσον, σμέτηται λέγω, καὶ γρυπότης, καὶ μελανίας τῶν πόρων, φα-
μένων οὐδὲ τοῦ μήτη τὴν εὐρείαν, ἀλλ' οὐαγεῖ τὴν επιποίησιν ταῦτα χρόνοις ετεῖται. καὶ μέρη δι-
θέαν καὶ καταπυληγούσις τὴν ἔντα, μέντοι διέσθισται οὐδὲν οὔτον. φίδων δὲ θύμα περὶ γρύρου αὖτις
διδομένου ὄρισμον απορέεται. φαστού μέρη διέσθισται, μὲν πατεῖται, μὲν πατεῖται αὐτοφέρειν τῆς συμ-
βεβηκότος τὸ οὔτε σημεῖον, ἀλλαγῆται περὶ προκαλέσου. τὸ μέντοι μέρη μένθονται. τὸ μέρη τὸν αὐθίο-